

NVE - V

5935* 8.12.69

Arkiv nr.

Til:

Sett:

Eksp:

TILLATELSE

FOR

BERGENSHALVØENS KOMMUNALE KRAFTSELSKAP

TIL YTTERLIGERE REGULERING OG OVERFØRING I MATRE- OG FØRDEVASSDRAGENE M. FL., OG ENDRING AV PLANENE FOR TIDLIGERE MEDDELTE TILLATELSER I SAMME VASSDRAG

(MEDDELT VED KONGELIG RESOLUSJON AV 12. SEPTEMBER 1969.)

Ved kongelig resolusjon av 12. september 1969 er bestemt:

- «1. I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 tillates Bergenshalvøens kommunale kraftselskap å foreta ytterligere regulering og overføring i Matre- og Førdevassdragene og overføring til disse av Oppedalselv, Myrestølselv og Bjordalselv på de vilkår som er nevnt i Industridepartementets tilråding av 12. september 1969.
2. I medhold av samme lov tillates det å endre planene for tillatelser til regulering og overføring i de samme vassdrag meddelt ved kongelig resolusjon av 11. desember 1964 og 14. mai 1965 som fornyes på uendrede vilkår.
3. Det fastsettes manøvreringsreglement for Matre- og Førdevassdragene m. fl. i samsvar med utkast inntatt i samme tilråding som gjeldende inntil videre.»

Betingelser

for tillatelse for Bergenshalvøens kommunale kraftselskap til ytterligere regulering og overføring i Matre- og Førdevassdragene m. fl.

(Fastsatt ved kgl. res. av 12. september 1969.)

1.

Konsesjon gis på ubegrenset tid. Konsesjonsvilkårene kan tas opp til alminnelig revisjon etter 50 år. Hvis vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjonen innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jfr. reguleringslovens § 10, post 2, siste ledd.

Konsesjonen kan ikke overdras.

De utførte regulerings- og overføringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vasskraften som innvinnes ved reguleringen og overføringen skal erlegges følgende årlige avgifter:

Til statens konsesjonsavgiftsfond kr. 1 pr. nat.-hk. Til konsesjonsavgiftsfondet i de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 5 pr. nat.-hk.

Etter 20 år kan fastsettelsen av avgiftene tas opp til ny prøvelse.

Økningen av vasskraften beregnes på grunnlag av den økning av lågvassføringen i Matreelva som reguleringen og overføringen antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet med de tidligere bestående reguleringer. Ved beregningen av denne økning forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lågvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen og overføringen innvunne økning av vasskraften, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert som den ved reguleringen og overføringen innvunne vasskraft tas i bruk. Avgiftene har samme pantsikkerhet som skatter på fast eiendom og kan innføres på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 2 og kontroll med vassforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 17 skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år etter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For hver dag fristen uten tillatelse meddelt av Kongen måtte oversittes, betaler konsesjonæren en løpende mulkt til statskassen av kr. 100.

5.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene fortrinnsvis anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg til sammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegger konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende depar-

tement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfalle statskassen.

6.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse.

7.

Konsesjonæren er forpliktet til, når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, i anleggstiden helt eller delvis å dekke utgiftene ved å skaffe arbeiderne og funksjonærene ved anleggene og disses familier den nødvendige legehjelp ved fastboende lege og å holde eller helt eller delvis dekke utgiftene til for øyemedet tjenlig sykehus eller sykestue med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

Det kan også pålegges konsesjonæren, etter vedkommende departements nærmere bestemmelse, helt eller delvis å bære utgiftene til vedkommende kommunes alminnelige forebyggende helsetjeneste og alminnelige sosiale tiltak.

Hvis noen av arbeiderne eller funksjonærene omkommer ved arbeidsulykke i anleggstiden, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement pålegges å sikre eventuelle etterlatte en øyeblikkelig erstatning.

8.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene og deres familier sunt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til ved arbeidets påbegynnelse å sørge for midlertidig forsamlingslokale til bruk for arbeiderne og den øvrige befolkning som er knyttet til anlegget eller, hvis departementet måtte anse det mer hensiktsmessig og ikke vesentlig dyrere å delta i oppføring, utbedring eller nedbetaling av permanent forsamlingslokale, f. eks. samfunnshus.

Konsesjonæren skal stille inntil kr. 15 000 til rådighet for almindennende virksomhet blant arbeiderne og til geistlig betjening etter Kirkedepartementets nærmere bestemmelser.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av

offentlige veger, bruer og kaier, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede samt erstatningens størrelse ved skjønn på konsesjonærens bekostning. Eventuell erstatning innbetales til Vegdirektoratet. Veger, bruer og kaier, som konsesjonæren anlegger, skal kunne benyttes av almenheten med mindre departementet treffer annen bestemmelse. Ferdselsveger og stier som er i bruk må omlegges dersom de demmes ned.

11.

Konsesjonæren plikter å treffe tiltak for å avhjelpe skader og ulemper som regulerings- og overføringene måtte føre med seg for bygdefolkets interesser. Spørsmålet om hvorvidt det skal treffes tiltak og i tilfelle hvilke avgjøres i mangel av overenskomst ved skjønn som i tilfelle kan fremmes i forbindelse med ekspropriasjonsskjønnet.

12.

Etter nærmere bestemmelser av vedkommende departement eller den dette bemyndiger, plikter konsesjonæren:

1. Å sette ut yngel og/eller settefisk (herunder også flerårig) for best mulig å søke å opprettholde fisket i området. Vedkommende departement eller myndighet bestemmer også hvilke fiskearter og -stammer som skal benyttes, samt tid og sted for utsettingen og fiskens størrelse og kvalitet.
2. Å delta i bygging og drift av felles klekkeri og/eller settefiskanlegg.
3. Å bekoste fiskeribiologiske undersøkelser innen området (herunder også langtidsundersøkelser og kontrolltiltak).
4. Å foreta utfiskinger (uttynninger) i de vann hvor reguleringene eller overføringene fører til overbefolkninger eller forverring av de naturlige forhold, dersom tiltaket står i et rimelig forhold til verdien av fisket.
5. Å anbringe sperregitter foran tappetunneler, tappeluker o. l.
6. Å slippe alt overskuddsvann fra Oppedals-, Myrstøls- og Bjordalsfeltene i de respektive elver.
7. Å holde ekstraordinært jakt- og fiskeoppsyn i anleggsperioden.

Konsesjonæren plikter ellers å sørge for at vassdragene ikke tilslammes eller forurenses mer enn strengt nødvendig ved tunnelspylinger, masseuttak o. l. Tunnelspylinger bør så vidt mulig foretas når vannføringen er stor. Dersom det skulle inntre uforutsette ting

når det gjelder fisket som følge av kraftverksutbyggingen og som ikke dekkes av disse konsesjonsbetingelser, kan konsesjonæren tilpliktes å bekoste tiltak som vedkommende departement eller myndighet finner nødvendig for å bøte på skaden, såfremt det finner at omkostningene med tiltakene står i et rimelig forhold til hva som derved kan vinnes.

13.

De neddemte arealer ryddes for trær og busker som er over 1,5 m høye eller har over 8 cm stammediameter målt i en høyde av 25 cm over bakken. De skal stubbes lavt, og gjenstående stubber skal ikke i noe tilfelle være over 25 cm høye. Høyden regnes vinkelrett mot bakken. Ryddingen skal være fullført senest 2 år etter første neddemming av vedkommende areal.

14.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger vedkommende regulerings- og overføringsanleggene, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

15.

Vassslippingen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt. For så vidt vannet slippes i strid med reglementet, kan konsesjonæren pålegges en tvangsmulkt til staten av inntil kr. 1 000 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

16.

Anleggets eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevd, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte oppdemningshøyder og de tillatte laveste tappingsgrenser betegnes ved faste og tydelige vasstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren lar oppta i anledning av anleggene, skal til-

stilles Norges geografiske oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

17.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen og overføringen innvunne driftsvann, er forpliktet til å avgis til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne øking av kraften (beregnet som angitt i post 2). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Pålegget om avgivelse av kraft kan etter begjæring av en interessert tas opp til ny avgivelse etter 30 år.

Kraften kan kreves avgitt med en brukstid ned til 5 000 brukstimer årlig.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningene eller fra ledningsnettene hva enten ledningene tilhører anleggenes eier eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres til vanlig pris i vedkommende forsynings- eller samkjøringsområde. Dersom det ikke er mulig å påvise noen slik pris, skal kraften leveres til selvkostende. Hvis den pris som således skal legges til grunn blir uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vannfallene kan gi er tatt i bruk, skal kraften leveres til rimelig pris. Uenighet om prisen avgjøres av vedkommende departement.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig kan forlanges oppgitt den brukstid som ønskes benyttet og dennes fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av departementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

Eventuell avgivelse av overskytende kraftmengder i henhold til endret pålegg etter 2. ledd kan bare kreves etter hvert som kraft blir ledig.

Unnlater konsesjonæren å levere denne kraft uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 1 pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal

være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anlegget for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

Konsesjonæren er forpliktet til å samarbeide med andre kraftverker når dette finnes hensiktsmessig av hensyn til den alminnelige kraftforsyning. Bestemmelse herom treffes i mangel av minnelig overenskomst av et av Kongen oppnevnt skjønn som også fastsetter de nærmere tekniske og økonomiske vilkår for sådant samarbeid.

Konsesjonæren plikter på egen bekostning å foreta de forandringer av anlegget som måtte finnes påkrevd av hensyn til sådant samarbeid. Bestemmelse herom treffes av departementet. Der tas ved avgjørelsen størst mulig hensyn til anleggets økonomiske forhold.

18.

Ved regulerings- og overføringsanleggene skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at anleggenes eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Anleggenes eier må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anleggene som skjer i krigsøyemed.

19.

Det påhviler konsesjonæren i den utstrekning hvori dette kan skje uten urimelige ulemper og utgifter — å unngå ødeleggelse av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og områder, når dette anses ønskelig av vitenskapelige eller historiske grunner eller på grunn av områdenes naturskjønnhet eller egenart.

Såfremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidene fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Naturvernrådet i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Konsesjonæren skal i god tid på forhånd undersøke om faste fortidsminner som er fredet i medhold av lov av 29. juni 1951 nr. 3 eller andre kulturhistoriske lokaliteter blir berørt, og i tilfelle straks gi melding herom til vedkommende museum.

Viser det seg først mens arbeidet er i gang at det kan virke inn på fortidsminne som ikke har vært kjent, skal melding som nevnt i foregående ledd sendes med en gang og arbeidet stanses.

Konsesjonæren plikter ved planleggingen og utførelsen av anleggene i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper og utgifter å dra omsorg for at hoved- så vel som hjelpeanlegg virker minst mulig skjemmende i terrenget. Plassering av stein- og/eller jordmasser skjer i samråd med vedkommende kommuner, og konsesjonæren må sikre seg varig råderett over tippene. Reguleringsanleggets eier har plikt til forsvarlig opprydding av anleggsområdene. Opprydding må være ferdig senest innen 2 år etter at vedkommende anlegg er satt i drift. Overholdelsen av bestemmelsene i dette ledd undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

Om nærværende bestemmelser gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

Midlertidige hjelpeanlegg skal så vidt mulig planlegges slik at de senere kan bli til varig nytte for almenheten.

20.

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

Ved gjentatte eller fortsatte overtredelser av post 4 og 15, kan konsesjonen trekkes tilbake i henhold til bestemmelsen i reguleringslovens § 12 post 17.

21.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdragene for hvilke reguleringen og overføringen kan medføre forpliktelser.

Manøvreringsreglement

for Matre- og Førdevassdragene m. fl.

(Fastsatt ved kgl. res. av 12. september 1969.)

1.		Hestevatn (Storevatn):	
A. Reguleringer.			
1. Matrevassdraget:		Alm. sommervasstand kote 681,6	
Reguleringsgrensene er:		Øvre kote 686,9	
Store Fjellvatn:		Nedre kote 660,9	
Alm. sommervasstand kote	857,8	Reguleringshøyde 26,0 m	
Øvre kote	860,8	20,7 m ned, 5,3 m opp.	
Nedre kote	832,8		
Reguleringshøyde	28,0 m	Holmevatn:	
25 m ned, 3 m opp.		Alm. sommervasstand kote 710,7	
Skrelivatn:		Øvre kote 714,7	
Alm. sommervasstand kote	492,0	Nedre kote 690,7	
Øvre kote	492,0	Reguleringshøyde 24,0 m	
Nedre kote	488,0	20,0 m ned, 4,0 m opp.	
Permanent senking	4,0 m	Nordgjelsvatn:	
Stordalsvatn:		Alm. sommervasstand kote 603,0	
Alm. sommervasstand kote	463,0	Øvre kote 603,0	
Øvre kote	476,0	Nedre kote 586,0	
Nedre kote	444,0	Reguleringshøyde 17,0 m	
Reguleringshøyde	32,0 m	17,0 m ned.	
19 m ned, 13 m opp.		Nedre Mosedalsvann:	
Osevatn:		Alm. sommervasstand kote 497,6	
Alm. sommervasstand kote	584,8	Øvre kote 497,6	
Øvre kote	597,3	Nedre kote 489,6	
Nedre kote	584,8	Reguleringshøyde 8,0 m	
Reguleringshøyde	12,5 m	8 m ned.	
12,5 m opp.		4. Mosedalrvatn:	
Krokevatn:		Alm. sommervasstand kote 676,2	
Alm. sommervasstand kote	581,5	Øvre kote 676,2	
Øvre kote	597,3	Nedre kote 675,0	
Nedre kote	545,0	Permanent senkning 1,2 m	
Reguleringshøyde	52,3 m		
36,5 m ned, 15,8 m opp.		Langevatn:	
Kvanngrøvatn:		Alm. sommervasstand kote 640,0	
Alm. sommervasstand kote	680,9	Øvre kote 640,0	
Øvre kote	686,9	Nedre kote 639,0	
Nedre kote	658,9	Permanent senkning 1,0 m	
Reguleringshøyde	28,0 m		
22,0 m ned, 6,0 m opp.		Hopsvatn:	
		Alm. sommervasstand kote 563,2	
		Øvre kote 563,2	

Nedre kote	561,2
Permanent senkning	2,0 m

2. Førdevassdraget m. fl.

Fridalsvatn:	
Alm. sommervasstand kote	681,5
Øvre kote	685,0
Nedre kote	656,5
Reguleringshøyde	28,5 m

25,0 m ned, 3,5 m opp.

Årsdalsvatn:	
Alm. sommervasstand kote	463,7
Øvre kote	488,0
Nedre kote	444,0
Reguleringshøyde	44,0 m

19,7 m ned, 24,3 m opp.

Tverrvatn:	
Alm. sommervasstand kote	479,0
Øvre kote	488,0
Nedre kote	475,0
Reguleringshøyde	13,0 m

4,0 m ned, 9,0 m opp.

Stølsvatn:	
Alm. sommervasstand kote	545,6
Øvre kote	557,0
Nedre kote	532,6
Reguleringshøyde	24,4 m

13,0 m ned, 11,4 m opp.

Østerbotnvatn:	
Alm. sommervasstand kote	649,0
Øvre kote	649,0
Nedre kote	646,0
Permanent senkning	3,0 m

Skjerjevatt:	
Alm. sommervasstand kote	702,5
Øvre kote	702,5
Nedre kote	701,0
Permanent senkning	1,5 m

Pinslevatt:	
Alm. sommervasstand kote	667,5
Øvre kote	667,5

Nedre kote	667,0
Permanent senkning	0,5 m

Årnestølsvatn I:

Alm. sommervasstand kote	600,3
Øvre kote	601,8
Nedre kote	601,0
Reguleringshøyde	0,8 m

Permanent heving 1,5 m.

Årnestølsvatn II:

Alm. sommervasstand kote	601,8
Øvre kote	601,8
Nedre kote	601,0
Reguleringshøyde	0,8 m

Permanent senkning 0,8 m.

Myrestølsvatn:

Alm. sommervasstand kote	563,9
Øvre kote	563,9
Nedre kote	562,9
Permanent senkning	1,0 m

Kotehøydene refererer seg til BKK's nullplan.

Samtlige dammer utføres med faste overløp. Vasstanden i de enkelte vatn stiger derfor noe over øvre reguleringsgrense under flom. De tillatte reguleringsgrenser skal angis med faste og tydelige merker ved de enkelte magasiner.

B. Overføringer.

1. Matrevassdraget.

Avløpet fra Hopsvatn i Nordgjeldsdalselv (7,2 km²) overføres til Nedre Mosedalsvatn.

Avløpet fra Nedre Mosedalsvatn (7,2 + 8,2 = 15,4 km²) overføres til Stordalsvatn i Brydalselv.

Avløpet fra Holmevatn i Nordfjeldsdalselv (9,1 km²) overføres til Kvanngrovvatn.

Avløpet fra Kvanngrovvatn og 4. Mosedalsvatn (9,1 + 5,1 + 4,9 = 19,1 km²) overføres via Langvatn til Krokavatn.

Avløpet fra Store Fjellvatn i Kringlebotnelv og Svafjellvatn i Brydalselv (8,4 + 2,5 = 10,9 km²) overføres til Fridalsvatn i Førdevassdraget.

Avløpet fra Skrelivatn (40,9 km²) tas inn på driftstunnelen for Matre kraftverk.

2. Førdevassdraget.

Avløpet fra Skjerkevatt i Oppedalselv (1,9 km²) overføres til Årnestølsvatna.

Avløpet fra Pinslevatn i Myrestølselv (2,1 km²) overføres til Årnestølsvatna.

Avløpet fra Årnestølsvatna (1,9 + 2,1 + 7,7 = 11,7 km²) overføres til Osevatn/Kroka-
vatn.

Avløpet fra Myrestølsvatn i Myrestølselv (4,3 km²) overføres til Stølsvatn i Øystrebo-
elva.

Avløpet fra Stølsvatn (4,3 + 16,6 = 20,9 km²) overføres til Tverrvatn i Førdevassdra-
get.

Avløpet fra Østerbotnvatn i Sørbøelva (8,0 km²) overføres til Årsdalsvatn i Førdeelva.

Avløpet fra Systølvatn og Botnevatn (6,6 km²) overføres til Årsdalsvatn.

Avløpet fra Årsdalsvatn sammen med avlø-
pet fra Tverrvatn, Systølvatn og Botnevatn
og avløpet fra 2,4 km² av Fridalselvas ned-
børfelt (i alt 74,0 km²) overføres til Stordals-
vatn i Matrevassdraget.

Avløpet fra Fridalsvatn (9,1 + 10,9 = 20,0 km²) overføres til Krokevatn.

2.

Det skal ved manøvreringen has for øye at
den tidligere flomvassføring i vassdragene så
vidt mulig ikke forøkes. Ifølge avtale av 15.
november 1968, pkt. 2, skal det slippes 10 l.sek.
i Bjordalselva fra inntakene i Systølselv og/
eller Botneelv og ved prekær tørke økes vass-
slippingen. For øvrig kan vassslippingen foregå

etter Bergenshalvøens Kommunale Kraftsel-
skaps behov.

3.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk
statsborger som godtas av vedkommende de-
partement.

Hovedstyret for Norges vassdrags- og elek-
trisitetsvesen kan bestemme hvor damvokte-
ren skal bo, og at han skal ha telefon i sin
bolig.

4.

Det skal påses at flomløp ikke hindres av
is eller lignende, og at dammer og andre regu-
leringsanlegg til enhver tid er i god stand.

Om det forlanges, skal det føres protokoll
over manøvreringen og avleste vasstander og
eventuelt observeres og noteres nedbørmeng-
der, temepartur m. v.

Av protokollen sendes, om det forlanges,
avskrift til Hovedstyret for Norges vass-
drags- og elektrisitetsvesen.

5.

Mulig tvist om dette reglements forståelse
blir å avgjøre av vedkommende regjeringsde-
partement.

6.

Forandringer i dette reglement kan foretas
av Kongen etter at de interesserte har hatt
anledning til å utale seg.